

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 71/2022
18.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјине, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца Предузећа за производњу, промет и услуге „Вратах“ д.о.о. у стечају Београд, чији је пуномоћник Тијана Јеумовић, адвокат из ..., против туженог АА из ... - ..., чији је пуномоћник Милан Нешковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 18.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Београду, решењем П 1798/15 од 18.08.2021. године, се огласио стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду, применом члана 89. и 91. Закона о стечају, у вези члана 25. став 1 тачка 4. Закона о судовима.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 326/2022 од 01.02.2022. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио је да је Виши суд у Београду стварно надлежан за поступање у овом предмету.

Првостепени поступак у овој правној ствари, по тужби тужиоца против туженог од 02.11.2015. године, ради утврђења, окончан је пресудом Вишег суда у Београду П 1798/15 од 31.07.2017. године, исправљеној решењем истог суда од 12.03.2018. године и 02.10.2019. године. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3712/2018 од 07.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Вишег суда у Београду П 1798/2015 од 31.08.2017. године исправљена решењем истог

суда од 12.03.2018. године и 02.10.2019. године. Тужилац је преко пуномоћника 11.05.2020. године поднео предлог за понављање поступка пред првостепеним и другостепеним судом и ревизију против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3712/18 од 07.11.2019. године.

У даљем току поступка, Виши суд у Београду је решењем П 1798/15 од 06.07.2021. године, прекинуо поступак у поступку П 1798/15, позивом на члан 222. став 1. тачка 5. Закона о парничном поступку, јер је решењем Привредног суда у Београду Ст 34/2020 од 24.05.2021. годин отворен стечајни поступак над тужиоцем. Стечајни управник тужиоца је поднеском од 23.07.2021. године обавестио суд да у смислу члана 89. став 1. у вези члана 88. Закона о стечају преузима вођење поступка, па је решењем Вишег суда у Београду П 1798/15 од 18.08.2021. године, ставом првим изреке, настављен поступак у предмету тог суда П 1798/15 (према Предузећу за производњу, промет и услуге „Вгатах“ доо у стечају Београд као тужиоцу), док је ставом другим изреке одлучено да се по правноснажности решења списи предмета уступе Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. Апелациони суд у Београду је решењем Гж 6543/2021 од 09.12.2021. године одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепено решење од 18.08.2021. године у ставу другом изреке.

Према члану 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд, између осталог, у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Законом о стечају, прописано је да у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину, сви управни поступци покренути на захтев стечајног дужника, као и управни и порески поступци који за предмет имају утврђивање новчане обавезе стечајног дужника (члан 88. тог закона). Ако се прекинути парнични поступак водио пред судом опште надлежности, тај суд се, уколико настави прекинути парнични поступак, решењем оглашава стварно и месно ненадлежним и предмет уступа суду који спороводи стечајни поступак над туженим (члан 91. став 3. Закона). Чланом 89. став 1. истог закона прописано је да се судски поступак из члана 88. овог закона у којем је стечајни дужник тужилац, односно предлагач, наставља када стечајни управник обавести суд пред којим се води поступак да је преузео поступак.

Према одредби члана 429. став 1. Закона о парничном поступку, предлог за понављање поступка подноси се суду који је донео одлуку у првом степену, а према члану 409. истог закона ревизија се подноси суду који је донео првостепену пресуду. Чланом 434. Закона о парничном поступку, прописано је да у случајевима у којима странка изјави ревизију истовремено или после тога поднесе предлог за понављање поступка, суд ће решењем да одлучи који ће поступак да настави, а са којим ће да застане, узимајући у обзир све околности, а нарочито разлоге због којих су оба правна лека поднета и доказе које су странке предложиле (став први), а у случајевима у којима странка поднесе предлог за понављање поступка и после тога изјави ревизију, суд ће по правилу да застане са поступком по ревизији до окончања поступка поводом предлога за понављање поступка, осим ако нађе да постоје озбиљни разлози да поступи другачије (став други).

Имајући у виду све до сада наведено, у конкретном се не ради о ситуацији у којој је отворен стечајни поступак над туженим као стечајним дужником у смислу члана 91. став 3. у вези члана 88. Закона о стечају, већ о ситуацији да је стечајни поступак отворен над тужиоцем као стечајним дужником, у току поступка пред судом опште надлежности, услед чега је тај поступак прекинут а потом и настављен доношењем решења о наставку поступка (пошто је стечајни управник тужиоца обавестио суд да преузима даље вођење поступка у овој правној ствари) у смислу члана 89 став 1 у вези члана 88. Закона о стечају у вези члана 225. став 1. тачка 5. ЗПП, па није било услова да по правноснажности решења о наставку поступка, Виши суд у Београду спеше предмета уступи Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду, у смислу члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова.

Напротив, у таквој ситуацији, на стварну надлежност Вишег суда у Београду без утицаја је околност да је над тужиоцем отворен стечајни поступак, па је за даље поступање по изјављеним наведеним ванредним правним лековима, након доношења решења Вишег суда у Београду П 1798/15 од 18.08.2021. године о наставку поступка према тужиоцу, сада у стечају, надлежан суд опште надлежности, а то је у овој фази поступка Виши суд у Београду, као суд који је донео одлуку у првом степену, сагласно члану 17. и 434 у вези члана 429. став 1 и члана 409. ЗПП.

На основу наведеног, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић